

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/168/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121329401
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6121329401.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: CityRent, s.r.o., Ľubochnianska 4, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 50 713 477, zastúpeného: JUDr. Andrej Gara, so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 409,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 40Cb/67/2021-85 zo dňa 15.3.2022 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 40Cb/67/2021-85 zo dňa 15.3.2022 potvrdzuje.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 409,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 409,20 Eur od 30.05.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj nárok odôvodnil tak, že dňa 22.03.2019 mal právny predchodca žalobcu dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla tov. značky Ford Mondeo EČV: X. XXX D.. Nakoľko vozidlo bolo nepojazdné, dňa 22.03.2019 uzavrel právny predchodca žalobcu ako nájomca so žalobcom ako prenajímateľom zmluvu, na základe ktorej žalobca prenechal právnenému predchodcovi motorové vozidlo EČV: X. XXXJZ do dočasného užívania a právny predchodca sa zaviazal zaplatiť nájom vo výške 39,- Eur bez DPH za každý deň prenájmu. Prebratie a odovzdanie je preukázané preberacím protokolom. Dňa 10.05.2019 vystavil žalobca právnenému predchodcovi faktúru 1.190124 na sumu 889,20 Eur s dátumom splatnosti 28.05.2019. Žalobcovi bolo listom zo dňa 15.05.2019 oznámené, že žalovaný dňa 14.05.2019 ukončil poisťné šetrenie, na základe čoho bola žalobcovi zaplatená suma 180,- Eur. Zvyšná časť zaplatená nebola, pričom krátenie poisťného plnenia zo strany žalovaného považuje žalobca za nedôvodné. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 29.04.2021 došlo k postúpeniu dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Výzvou zo dňa 03.05.2021 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy.

3. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: Záznam o dopravnej nehode (č. I. 6), Zmluva o prenájme motorových vozidiel (č. I. 7), preberací protokol (č. I. 10), faktúra 1-190124 (č. I. 11), Oznámenie o poisťnom plnení (č. I. 12), Zmluva o postúpení pohľadávky (č. I. 13), Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky (č. I. 15), email zo dňa 13.05.2019 (č. I. 24), žiadosť o úhradu nákladov (č. I.

25), Oznámenie o poistnom plnení (č. I. 26, 27, 28, 29), faktúra 19700487(č. I. 30), kalkulácia (č. I. 31), zápis o obhliadke motorového vozidla (č. I. 37), oznámenie o poistnom plnení (č. I. 41), cenník vozidiel (č. I. 42, 43, 44), písomné vyjadrenie k dôvodnosti vypožičaniu (č. I. 46), čestné prehlásenie (č. I. 47, 48, 49), zákazkový list (č. I. 72).

4. Vec právne posúdil podľa § 427 ods. 1, 2, § 442, § 443, § 788 ods. 1, § 100, § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 2, § 11 ods. 2, § 15 zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (zákon o PZP).

5. Súd prvej inštancie uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že dňa 22.03.2019 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla právneho predchodcu žalobcu. Medzi stranami nebolo sporné, že z dôvodu nepojazdnosti predmetného motorového vozidla uzavrel dňa 22.03.2019 právny predchodca žalobcu so žalobcom zmluvu o prenájme motorového vozidla. Medzi stranami nie je sporné, že právny predchodca prevzal náhradné vozidlo dňa 22.03.2019. Vyplýva to aj z preberacieho protokolu zo dňa 22.03.2019 (č. I. 10). Medzi stranami nebolo sporné, že predmetné náhradné vozidlo bolo odovzdané dňa 09.04.2019. Medzi stranami nebolo sporné, že vozidlo vinníka zodpovedného za spôsobenú škodu bolo v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistené u žalovaného. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca si u žalovaného uplatnil nárok vo výške 889,20 Eur a to na základe faktúry č. 1-190124 (č. I. 11) Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný ukončil poistné šetrenie 14.05.2019 a žalobcovi poskytol poistné plnenie vo výške 480,- Eur. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný zvýšnú časť vo výške 409,20 Eur žalobcovi nevyplatil.

6. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný vzniesol voči uplatnenému nároku v podanom odpore námietku premlčania. Súd dospel k záveru, že námietka je podaná dôvodne a predmetný žalovaný nárok je premlčaný z dôvodu uplynutia subjektívnej dvojročnej lehoty. V zmysle ustanovenia § 106 OZ sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Začatie plynutia subjektívnej lehoty pri nároku na náhradu škody je viazané na preukázateľnú vedomosť poškodeného o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Súd prisvedčil obrane žalovaného, že právny predchodca žalobcu ako poškodený sa o spôsobení škody a o tom, kto za ňu zodpovedá dozvedel dňa 22.03.2019 priamo pri škodovej udalosti. Žalobca namietal vznesenú námietku premlčania z dôvodu, že podľa jeho tvrdenia sa mal o výške škody dozvedieť až vystavením faktúry 1-190124 dňa 10.05.2019. Súd sa s uvedeným tvrdením nestotožnil. Súd dospel k záveru, že poškodený, právny predchodca žalobcu, sa o škode aj o jej výške dozvedel už pri odovzdaní požičaného náhradného vozidla dňa 09.04.2019, ako to vyplýva z odovzdávacieho protokolu. Už vtedy mu musela byť známa výška škody, nakoľko mal vedomosť o dĺžke prenájmu aj výške dennej sadzby a ostatných dohodnutých poplatkov.

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že ustanovenie § 106 ods. 1 OZ viaže začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby ku dňu, kedy sa poškodený (nová správkyňa konkurznej podstaty) dozvie o vzniknutej škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Teda, pre začatie plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby je relevantný subjektívny prvok, pozostávajúci z dvoch zložiek: 1. kedy sa poškodený dozvie o škode, pričom sa vyžaduje preukázaná vedomosť poškodeného o vzniknutej škode určitého druhu a rozsahu do tej miery, aby mohol svoj nárok uplatniť (vyčíslieť) na súde žalobou (okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o tejto škode sa pritom nemusí kryť s okamihom škodnej udalosti, resp. protiprávnym konaním) a 2. kedy sa poškodený dozvie o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Obo/17/2015).

8. V zmysle vyššie uvedeného súd prvej inštancie ustálil okamih začiatku plynutia subjektívnej lehoty premlčania k dátumu dňa, nasledujúceho po odovzdaní prenajatého náhradného vozidla poškodeným, teda ku dňu 23.03.2019, nakoľko podľa súdu už 22.03.2019 mal poškodený preukázateľnú vedomosť o výške škody, nakoľko mu bola známa aj dohodnutá denná sadzba aj ostatné poplatky a zároveň aj dĺžka prenájmu. Na uvedené nemá podľa súdu vplyv neskoršia fakturácia požičovne. Žaloba bola podaná až dňa 14.05.2021, subjektívna premlčacia lehota uplynula 23.03.2021. Vzhľadom na dôvodne uplatnenú námietku premlčania sa súd už nezaoberal ostatnými meritórnymi tvrdeniami a žalobu zamietol.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Nárok mu vznikol na náhradu vo výške 100%

vzhľadom na jeho plný úspech v spore, ale vzhľadom k tomu, že žalovaný uviedol, že mu žiadne trovy nevznikli súd rozhodol v súlade so zásadou hospodárnosti tak, že mu nárok na náhradu trov nepriznal.

10. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a z dôvodu nedostatočne zistených skutočností.

11. Žalobca tvrdí, že rozsudok prvostupňového súdu je v úplnosti nepreskúmateľný, a to z dôvodu absencie vysvetlenia dôvodov, pre ktoré došlo k zamietnutiu žaloby. Podľa jeho názoru prvostupňový súd síce prijal námietku premlčania žalovaného, avšak v odôvodnení rozsudku neustálil okamih uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty, keď v bode 23 a v bode 26 rozsudku boli uvedené odlišné okamihy uplynutia premlčacej lehoty. Žalobca nesúhlasí so záverom prvostupňového súdu ohľadom určenia uplynutia premlčacej lehoty na deň 09.04.2021 alt. na deň 23.03.2021.

12. Vznik škody, podľa názoru žalobcu, nie je možné spájať s dňom ukončenia nájmu, pretože k zníženiu majetku poškodeného a teda k vzniku škody dôjde až zaplatením nájomného. O predpokladanej výške škody by sa žalobca mohol dozvedieť najskôr dňom vystavenia faktúry č. 1-190124 na sumu 889,20 EUR. Žalobca má za to, že v predmetnej veci je potrebné rozlišovať medzi:

- škodou (okamihom jej vzniku), ktorá vzniká na samotnom vozidle (zníženie hodnoty vozidla, hodnota vykonanej opravy) a

- škodou spojenou s nákladmi vynaloženými na nájomné za užívanie náhradného motorového vozidla. Podľa právneho názoru žalobcu ide o dva nároky, ktoré majú pôvod v tej istej škodovej udalosti, avšak ich charakter ako aj okamih vzniku je odlišný. Škoda na vozidle vzniká v čase poistnej udalosti, ale škoda za prenájom náhradného vozidla vzniká až okamihom zaplatenia ceny prenájmu.

13. Žalobca v odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru okamih začatia plynutia subjektívnej lehoty nastal až dňom postúpenia pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, t.j. dňa 29.04.2021. O predpokladanej výške škody sa právny predchodca žalobcu síce mohol dozvedieť okamihom doručenia faktúry č. 1-190124 na sumu 889,20 EUR za prenájom náhradného motorového vozidla, avšak dôležité je vo veci uviesť, že okamih doručenia uvedenej faktúry právnomu predchodcovi žalobcu nebol súdu známy. Žalobca má za to, že si riadne uplatnil svoj právny nárok pred uplynutím dvojročnej lehoty (bezodkladne po postúpení pohľadávky). Subjektívna premlčacia lehota v zmysle ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka je dvojročná a pre začatie jej plynutia sa vyžaduje preukázaná vedomosť poškodeného (nestačí len možnosť takej vedomosti alebo predpoklad vedomosti), pričom v danom prípade bola potrebná skutočná vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá a aká je presná výška tejto škody. Žalobca navyše k nesprávnomu právnomu posúdeniu veci poukazuje na zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov (ďalej ako "Zákon"). Cieľom zákonodarcu bolo dočasne zabezpečiť stav, aby premlčacie a prekluzívne lehoty neplynuli do konca apríla 2020 a následne do konca februára 2021, čím došlo k zabezpečeniu práv občanov a podnikateľom počas vyhlásenej mimoriadnej situácie na území Slovenskej republiky. Žalobca týmto tvrdí, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie je možné prijať záver o tom, že vznesená námietka premlčania žalovaného bola dôvodná, s ktorou sa následne prvostupňový súd v úplnosti stotožnil a žalobu zamietol. Od 27.03.2020 do 30.04.2020 (vrátane) a následne od 19.01.2021 do 28.02.2021 (vrátane) neplynuli hmotnoprávne lehoty, t.j. v danom prípade plynutie premlčania bolo pozastavené. Napriek existencii tohto zákona bola predmetná žaloba podaná riadne a včas, čím je preto dôvodné, aby odvolací súd zmenil rozsudok OS BA I tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie.

14. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

15. Poukázal na to, že žalobca napáda rozsudok súdu prvej inštancie v tom duchu, že okamih začatia plynutia subjektívnej lehoty mal podľa žalobcu nastať až dňom postúpenia pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, t.j. dňa 29.04.2021. Žalovaný v prvom rade uvádza, že zo strany žalobcu ide o úplne novú argumentáciu, použitú až v rámci odvolacieho konania. Žalobca po celý čas konania na súde prvého stupňa namietal vznesenú námietku premlčania z dôvodu, že podľa jeho tvrdenia sa mal žalobca o výške škody dozvedieť až vystavením faktúry č. 1-190124 dňa 10.05.2019 (pozri súdny spis), a že až od tohto dátumu môže podľa žalobcu plynúť subjektívna premlčacia lehota. Z hľadiska plynutia subjektívnej premlčacej lehoty možno tak ustáliť, že žalobca sa o tom, kto zodpovedá

za škodu dozvedel v deň škodovej udalosti a o škode a jej výške v deň ukončenia nájmu (09.04.2019), s čím sa stotožnil aj súd prvej inštancie.

16. K argumentácii s poukazom žalobcu na zákon Lex korona uviedol, že zo znenia § 1 Zák. č. 62/2020 Z. z. ako i z dôvodovej správy vyplýva, že uvedené upravuje prípady, kedy v čase vrcholiacej pandémie vírusu COVID - 19 bola pre celospoločenskú situáciu, vyžadujúcu obmedzenie mobility obyvateľstva, sťažená možnosť uplatňovať právo na súde, bola podstatne obmedzená dosiahnuteľnosť advokátov a sťažená možnosť vykonania porady občana s advokátom a následného uplatnenia práva na súde, preto sa uvedená situácia nevzťahovala na plynutie všetkých premlčacích a prekluzívnych lehôt všeobecne, ale len tých, ktoré by uplynuli v čase vrcholiacej pandémie, v čase, ktorý bol predmetným právnym predpisom i vymedzený. Uvedené vyplýva i zo samotného znenia § 1 Zák. č. 62/2020 Z. z. „uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo zániku práva“ a uvedenému zmyslu a výkladu zákona svedčí i znenie § 1 písm. b/ Zák. č. 62/2020 Z.z., ktoré upravuje, že lehoty ktoré uplynuli po 12. marci do dňa účinnosti tohto zákona (t. j. ktoré by uplynuli medzi 12. marcom a 27. marcom 2020) sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. S poukazom na vyššie uvedené ako aj na právnu úpravu Zákona č. 62/2020 Z. z., má žalovaný za to, že nemožno akceptovať názor žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu prezentovaný v odvolaní, že v zákonom vymedzenom časovom období (od 27. 03. 2020 do 30. 04. 2020 alebo dokonca od 27.03. 2020 do 28. februára 2021) zo zákona spočívali všetky premlčacie doby „en bloc“, ktoré boli počas trvania platnosti a účinnosti zákona v behu. Uvedená úprava sa vzťahuje len na tie prekluzívne a premlčacie doby, ktoré by vo vymedzenom období uplynuli (pozri rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 29. 03. 2022, sp. zn. 14Co/10/2022), čo nie je tento prípad.

17. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 12.9.2022 zotrval na dôvodoch uvedených v odvolaní. Má za to, že nie je možné považovať argumentáciu žalobcu použitú v odvolaní za novotu v konaní s poukazom na ust. § 366 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, nakoľko žalobca po tom, čo prvostupňový súd prijal záver o tom, že pohľadávka žalobcu je premlčaná, žalobca využil všetky dostupné právne roviny na to, aby obstál svoje tvrdenie ohľadom neuplynutia premlčacej lehoty. Žalobca nezaložil novú právnu argumentáciu, ale len rozšíril možnosti nazerania sa na plynutie premlčacej doby.

18. Žalovaný vo svojom následnom vyjadrení zo dňa 28.9.2022 zotrval na doterajšej argumentácii s tým, že žalobca (prenajímateľ) aj právny predchodca žalobcu (nájomca) už v deň ukončenia nájmu náhradného vozidla (t.j. 09.04.2019) mali a museli mať vedomosť o tom, akú sumu nájomného je nájomca povinný zaplatiť prenajímateľovi (741,- € bez DPH).

19. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1 bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 20.6.2024. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a s dôvodmi odvolania žalobcu, vyjadrením žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

20. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

21. Podľa § 387 ods. 2 a 3 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

22. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie správne ustálil, že medzi stranami nebolo sporné, že z dôvodu nepojazdnosti predmetného motorového vozidla uzavrel dňa 22.03.2019 právny predchodca žalobcu so žalobcom zmluvu o prenájme motorového vozidla a právny predchodca prevzal náhradné vozidlo dňa 22.03.2019. Medzi stranami nebolo sporné, že predmetné náhradné vozidlo bolo odovzdané dňa 09.04.2019 a vozidlo vinníka zodpovedného za spôsobenú škodu bolo v čase škodovej

udalosti povinne zmluvne poistené u žalovaného. Žalobca si titulom vzniknutých nákladov uplatnil u žalovaného nárok vo výške 889,20 Eur na základe faktúry č. 1-190124, pričom žalovaný žalobcovi poskytol poistné plnenie vo výške 480,- Eur a zvyšnú časť vo výške 409,20 Eur (predmet žaloby) žalobcovi nevyplatil. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania dospel súd prvej inštancie k záveru, že nárok je premlčaný a preto žalobu zamietol.

23. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku, stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a na zdôraznenie správnosti odôvodnenia a k odvolacím dôvodom uvádza nasledovné:

24. Odvolací súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou žalobcu, že napadnutý rozsudok je zmätočný z dôvodu „nestálosti prvostupňového súdu vo veci určenia okamihu uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty.“ Podľa žalovaného súd prvej inštancie neustálil okamih uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty, keďže v bode 23. a 26. rozsudku boli uvedené odlišné okamihy uplynutia premlčacej lehoty. Na jednej strane súd uvádza: „Súd dospel k záveru, že poškodený, právny predchodca žalobcu, sa o škode aj o jej výške dozvedel už pri odovzdaní požičaného náhradného vozidla dňa 09.04.2019, ako to vyplýva z odovzdávacieho protokolu. Už vtedy mu musela byť známa výška škody, nakoľko mal vedomosť o dĺžke prenájmu aj výške dennej sadzby a ostatných dohodnutých poplatkov...“ Na strane druhej v bode 26. rozsudku uvádza: „V zmysle vyššie uvedeného súd ustálil okamih začiatku plynutia subjektívnej lehoty premlčania k dátumu dňa nasledujúceho po odovzdaní prenajatého náhradného vozidla poškodeným teda ku dňu 23.03.2019, nakoľko podľa súdu už 22.03.2019 mal poškodený preukázateľnú vedomosť o výške škody, nakoľko mu bola známa aj dohodnutá denná sadzba aj ostatné poplatky a zároveň aj dĺžka prenájmu. Na uvedené nemá podľa súdu vplyv neskoršia fakturácia požičovne. Žaloba bola podaná až dňa 14.05.2021. Subjektívna premlčacia lehota uplynula 23.03.2021....“.

25. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie v odsekoch 23. až 26. rozsudku odôvodnil, prečo nárok žalobcu považuje za premlčaný a zároveň vysvetlil, od ktorého okamihu viaže plynutie subjektívnej dvojiročnej lehoty, preto aj prípadná chyba v uvedení dátumu nemá vplyv na samotný súdom prvej inštancie posúdený okamih začiatku plynutia subjektívnej dvojiročnej lehoty, ktorý súd prvej inštancie viazal na „deň nasledujúci po dni odovzдания náhradného vozidla späť prenajímateľovi“, t.j. 9.4.2019. Tejto skutočnosti si musel byť vedomý aj odvolateľ, keďže v bode I svojho odvolania uvádza: „Okresný súd Bratislava I odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že žalovaný dôvodne vzniesol námietku premlčania, čím sa právo žalobcu na náhradu škody premlčalo uplynutím subjektívnej dvojiročnej lehoty, t.j. k dátumu dňa nasledujúceho po odovzdaní prenajatého motorového vozidla späť prenajímateľovi. Prvostupňový súd vzhľadom na uvedené žalobu zamietol.“

26. Súd prvej inštancie správne posúdil okamih začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby práva na náhradu škody ku dňu nasledujúceho po odovzdaní prenajatého náhradného vozidla poškodeným (právnym predchodcom žalobcu) späť žalobcovi ako prenajímateľovi. Žalobca (prenajímateľ) aj právny predchodca žalobcu (nájomca) už v deň ukončenia nájmu náhradného vozidla t.j. 09.04.2019 mali a museli mať vedomosť o tom, akú sumu nájomného je nájomca povinný zaplatiť prenajímateľovi (741,- Eur bez DPH).

27. Odvolací súd nesúhlasí s odvolacou námietkou, že o výške škody sa žalobca, resp. právny predchodca mohol dozvedieť až vystavením faktúry za nájom náhradného vozidla. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na ustálenú judikatúru (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. marca 2011, sp. zn. 3 Cdo 231/2009, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 29. novembra 2006, sp. zn. 25 Cdo 721/2005, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo 14.09. 2005, sp. zn. 25 Cdo 2656/2004.), v zmysle ktorej pre samotný začiatok subjektívnej premlčacej doby práva na náhradu škody nie je potrebné, aby poškodený poznal rozsah (výšku) škody presne (napr. na základe odborného posudku), ale v zmysle ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa poškodený dozvie o škode vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o náhradu škody, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia. Pre podanie žaloby o náhradu škody stačí totiž aj len orientačná

(približná) znalosť rozsahu (výšky) škody, čo vyplýva aj z toho, že výška škody sa zisťuje v súdnom konaní a definitívny záväzný záver o nej je obsiahnutý až v právoplatnom rozsudku.

28. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu uplatnenú v odvolaní, že okamih začatia plynutia subjektívnej lehoty nastal až dňom postúpenia pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, odvolací súd uvádza, že s týmto nemožno vzhľadom na odôvodnenie v predchádzajúcom odseku súhlasiť a navyš táto argumentácia predstavuje neprípustnú novotu v odvolacom konaní (§ 366 C.s.p.). Ak by odvolací súd prihliadol na argumentáciu žalobcu, došlo by k neprípustnému predlžovaniu zákonom stanovenej premlčacej doby.

29. Podľa odvolacieho súdu nemožno akceptovať ani odvolaciu námietku žalobcu, že žaloba bola podaná včas vzhľadom na právnu úpravu Zákona č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého v zákonom vymedzenom časovom období (od 27. 03. 2020 do 30. 04. 2020 a od 27.03. 2020 do 28. februára 2021) zo zákona spočívali všetky premlčacie doby, ktoré boli počas trvania platnosti a účinnosti zákona v behu. Uvedená úprava sa vzťahuje len na tie prekluzívne a premlčacie doby, ktoré by vo vymedzenom období uplynuli, čo nie je tento prípad.

30. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

31. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého v odvolacom konaní úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému žiadne trovy nevznikli, a preto v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo 14/2018 uverejnené pod R 72/2018 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018).

32. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).